

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2159/2566

พนักงานอัยการจังหวัดแพร่โจทก์ นาย อ. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 3, ป.วิ.อ. มาตรา 213, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญาศาลยุติธรรม พ.ศ. 2550 มาตรา 3, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, ป.อ. มาตรา 83, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43 ทวิ, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 76, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 157/1, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, ป.ยาเสพติด มาตรา 90, ป.ยาเสพติด มาตรา 145

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมทแอมเฟตามีนที่จำเลยที่ 3 ร่วมกับพวกมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายอันเป็นความผิดฐานจำหน่ายตาม ป.ยาเสพติด มีจำนวน 2,000 เม็ด คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 40.445 กรัม แม้ไม่ปรากฏพฤติการณ์ในการกระทำความผิดและบทบาทหน้าที่ของจำเลยที่ 3 อย่างชัดเจน แต่ปริมาณของเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวย่อมบ่งชี้ได้ว่าหากไม่ถูกเจ้าพนักงานตำรวจตรวจยึดเป็นของกลางเสียก่อน จำเลยที่ 3 กับพวกต้องจำหน่าย จ่าย แจกเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวไปยังกลุ่มผู้เสพหลายคน โดยสภาพย่อมถือเป็นการก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชน การกระทำของจำเลยที่ 3 จึงต้องด้วยมาตรา 145 วรรคสอง (2) ซึ่งเป็นคุณแก่จำเลยที่ 3 มากกว่ากฎหมายเดิม เมื่อโทษที่ศาลอุทธรณ์กำหนดตามคำพิพากษาก่อนลดโทษหนักกว่าโทษจำคุกตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง ศาลต้องกำหนดโทษให้จำเลยที่ 3 ใหม่ตามโทษที่กำหนดตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง จำเลยที่ 3 ซึ่งกำลังรับโทษอยู่ร้องขอให้กำหนดโทษใหม่ และศาลกำหนดโทษให้จำเลยที่ 3 ใหม่แล้ว เมื่อความปรากฏต่อศาลว่าจำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 2 เป็นตัวการร่วมกระทำความผิดกับจำเลยที่ 3 และจำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 2 ยังรับโทษอยู่ ศาลย่อมกำหนดโทษใหม่สำหรับจำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 2 ด้วยได้ ตาม ป.อ. มาตรา 3 (1) และ ป.วิ.อ. มาตรา 213 ประกอบ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญาศาลยุติธรรม พ.ศ. 2550 มาตรา 3

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องจากศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยทั้งสามตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 57, 66 วรรคสาม, 91 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43 ทวิ วรรคหนึ่ง, 157/1 วรรคสอง การกระทำของจำเลยทั้งสามเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุกจำเลยที่ 1 และที่ 3 ตลอดชีวิต และปรับคนละ 1,000,000 บาท ส่วนจำเลยที่ 2 ลดมาตราส่วนโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 ประกอบมาตรา 53 คงจำคุก 33 ปี 4 เดือน และปรับ 666,666.66 บาท ฐานเสพเมทแอมเฟตามีนและฐานเป็นผู้ชักชวนเสพเมทแอมเฟตามีนการกระทำเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 157/1 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกจำเลยที่ 1 และที่ 3 คนละ 8 เดือน จำคุกจำเลยที่ 2

มีกำหนด 5 เดือน 10 วัน ลดโทษให้จำเลยที่ 1 กึ่งหนึ่ง ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย คงจำคุก 25 ปี และปรับ 500,000 บาท ฐานเป็นผู้ซบซี้เสพเมทแอมเฟตามีน คงจำคุก 4 เดือน รวมจำคุก 25 ปี 4 เดือน และปรับ 500,000 บาท ลดโทษให้จำเลยที่ 2 และที่ 3 คนละหนึ่งในสาม คงจำคุกจำเลยที่ 2 ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย 16 ปี 8 เดือน และปรับ 444,444.44 บาท ฐานเป็นผู้ซบซี้เสพเมทแอมเฟตามีน 2 เดือน 20 วัน รวมจำคุก 16 ปี 10 เดือน 20 วัน และปรับ 444,444.44 บาท คงจำคุกจำเลยที่ 3 ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย 33 ปี 4 เดือน และปรับ 666,666.66 บาท ฐานเป็นผู้ซบซี้เสพเมทแอมเฟตามีน 5 เดือน 10 วัน รวมจำคุก 33 ปี 9 เดือน 10 วัน และปรับ 666,666.66 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 หากต้องกักขังแทนค่าปรับให้กักขังเกิน 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี พักใช้ใบอนุญาตซบซี้ของจำเลยที่ 3 มีกำหนด 6 เดือน ริมเมทแอมเฟตามีน รถจักรยานยนต์ โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข 08 4745 XXXX และอุปกรณ์การเสพยาเสพติดให้โทษของกลาง ส่วนของกลางอื่นให้คืนแก่เจ้าของ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ลดโทษให้จำเลยที่ 2 ฐานเป็นผู้ซบซี้เสพเมทแอมเฟตามีนกึ่งหนึ่ง และฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายหนึ่งในสาม ฐานเป็นผู้ซบซี้เสพเมทแอมเฟตามีน คงจำคุก 2 เดือน 20 วัน ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย คงจำคุก 22 ปี 2 เดือน 20 วัน เมื่อรวมกับโทษปรับที่ศาลชั้นต้นกำหนดแล้ว เป็นจำคุก 22 ปี 5 เดือน 10 วัน และปรับ 444,444.44 บาท ลดโทษให้จำเลยที่ 3 ฐานเป็นผู้ซบซี้เสพเมทแอมเฟตามีนกึ่งหนึ่ง คงจำคุก 4 เดือน เมื่อรวมกับโทษฐานอื่นที่ศาลชั้นต้นกำหนดแล้ว เป็นจำคุก 33 ปี 8 เดือน และปรับ 666,666.66 บาท คดีถึงที่สุด จำเลยทั้งสามยื่นคำร้องขอให้กำหนดโทษใหม่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 (1) ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ยกคำร้อง จำเลยที่ 3 อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษายืน จำเลยที่ 3 ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกามีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 3 ว่า กรณีมีเหตุที่จะกำหนดโทษจำเลยที่ 3 ใหม่ในความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66 วรรคสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 (1) หรือไม่ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ว่า จำเลยที่ 3 ร่วมกับพวกมีเมทแอมเฟตามีน 2,000 เม็ด มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 40.445 กรัม ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และพิพากษายืนให้จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 1,000,000 บาท ก่อนจะลดโทษให้หนึ่งในสาม ระหว่างที่จำเลยที่ 3 กำลังรับโทษตามคำพิพากษาซึ่งคดีถึงที่สุดแล้วนั้นได้มีพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. 2564 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับ และให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวแทน ซึ่งการกระทำของจำเลยที่ 3 ต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา 90 และมาตรา 145 แห่งประมวลกฎหมายยาเสพติด เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่า เมทแอมเฟตามีนที่จำเลยที่ 3 ร่วมกับพวกมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายอันเป็นความผิดฐานจำหน่ายตามมาตรา 145 มีจำนวน 2,000 เม็ด มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 40.445 กรัม แม้ไม่ปรากฏพฤติการณ์ในการกระทำความผิดและบทบาทหน้าที่ของจำเลยที่ 3 อย่างชัดเจน แต่ปริมาณของเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวย่อมบ่งชี้ได้ว่าหากไม่ถูกเจ้าพนักงานตำรวจตรวจยึดเป็นของกลางเสียก่อน จำเลยที่ 3 กับพวกต้องจำหน่าย จ่าย แจกเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวไปยังกลุ่มผู้เสพหลายคน โดยสภาพย่อมถือเป็นการก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชน การกระทำความผิดของจำเลยที่ 3 จึงต้องด้วยมาตรา 145 วรรคสอง (2) ซึ่งมีระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี และ

ปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท อันเป็นคุณแก่จำเลยที่ 3 มากกว่ากฎหมายเดิม เมื่อโทษที่ศาลอุทธรณ์กำหนดตามคำพิพากษาก่อนลดโทษคือโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับ 1,000,000 บาท น้อยกว่าโทษจำคุกตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง ศาลต้องกำหนดโทษให้จำเลยที่ 3 ใหม่ตามโทษที่กำหนดตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามศาลชั้นต้นให้ยกคำร้องนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 3 ฟังขึ้น อนึ่ง เมื่อจำเลยที่ 3 ซึ่งกำลังรับโทษอยู่ร้องขอและศาลกำหนดโทษให้จำเลยที่ 3 ใหม่แล้ว เมื่อความปรากฏต่อศาลว่า จำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 2 เป็นตัวการร่วมกระทำความผิดกับจำเลยที่ 3 และจำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 2 ยังรับโทษอยู่ ศาลย่อมกำหนดโทษใหม่ สำหรับจำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 2 ด้วยได้ตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 (1) และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 213 ประกอบ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญาเสฟตติ พ.ศ. 2550 มาตรา 3 พินิจพิจารณาเห็นว่า สำหรับความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ให้กำหนดโทษจำเลยทั้งสามเสียใหม่ตามประมวลกฎหมายอาญาเสฟตติ มาตรา 90, 145 วรรคสอง (2) ประกอบ

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 (1) โดยให้จำคุกจำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 3 คนละ 15 ปี และปรับคนละ 900,000 บาท ลดมาตราส่วนโทษให้จำเลยที่ 2 หนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 แล้วให้จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 10 ปี และปรับ 600,000 บาท ลดโทษให้จำเลยที่ 1 กึ่งหนึ่ง คงจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 7 ปี 6 เดือน ปรับ 450,000 บาท ลดโทษให้จำเลยที่ 2 และจำเลยที่ 3 คนละหนึ่งในสาม คงจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 6 ปี 8 เดือน และปรับ 400,000 บาท จำคุกจำเลยที่ 3 มีกำหนด 10 ปี และปรับ 600,000 บาท เมื่อรวมกับโทษฐานอื่นที่คำพิพากษาศาลอุทธรณ์กำหนดเป็นจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 7 ปี 10 เดือน และปรับ 450,000 บาท จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 6 ปี 10 เดือน 20 วัน และปรับ 400,000 บาท และจำคุกจำเลยที่ 3 มีกำหนด 10 ปี 4 เดือน และปรับ 600,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 หากต้องต้องกักขังแทนค่าปรับ ให้กักขังได้เกิน 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี

องค์คณะ

อุทัย โสภาสิตติ · เสรณี ศิริมังคละ · ประชา งามล้ำวง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2159/2566>